

BẦU TA, BẦU NGƯỜI

PHONG TRẦN

Sau cuộc bầu cử “long trời lở đất” ở xứ Huê Kỳ, nhà báo Tam Dương vội vã về nước để tiện theo dõi động thái của triều đình nhà Nguyễn An-nam Xã Nghĩa. Tam Dương được hai đồng đạo, phản biện chui Ba Đề và blogger Đả Cầu eo-còm thăm thiết vì nôn nóng nghe chuyện bầu cử ở Huê Kỳ.

Ba Đề: Tao thấy cái nước Cờ Bông của chú mày ngu thấy mẹ, bầu tổng thống việc gì phải rềng rang, tốn kém và gay go như vậy. Chú mày thấy ở nước ta cũng như nước Tàu ai lên làm vua là người ta biết trước cả hai ba năm lận, chả tốn kém bao nhiêu. Dân đi bầu một trăm phần trăm, vị nào cũng chiếm 99% phiếu. Êm như mộng, đẹp như mơ. Mày về bảo cho bọn Mỹ ngu ngốc là kỳ bầu cử tới cứ để cho đảng ta thầu tổ chức thì chỉ tốn vài triệu đô, muốn ai làm tổng thống chỉ cần cho đảng biết vài tháng là đâu vào đó hết.

Tam Dương: Vì cái nước Mỹ nó trót chơi trò dân chủ nên mới rắc rối vậy. Nước mình Đảng cử dân bầu nên làm gì có chuyện tranh cử.

Đả Cầu: Cậu nói thế nào ấy. Cựu Chủ tịch Nhà Nước Bất Minh Triết nói ở Hoa Kỳ cũng đang cử dân bầu vậy. Hai đảng đưa ra ứng cử viên cho dân bầu đấy thôi.

Tam Dương: Cậu nói như thầy bói mù sờ voi vậy. Ở Hoa Kỳ ai cũng có quyền ra ứng cử nhưng người của đảng nào thì phải do người dân chọn lựa chứ đảng có chỉ định được đâu.

Ba Đề: Nhưng tại sao lại không có ứng cử viên độc lập?

Tam Dương: Vì không quen góp đủ tiền mà chơi với các ứng cử viên của hai đảng thống trị chính trường cả mấy trăm năm rồi nên các ứng cử viên độc đảng chào thua thôi. Vả lại ở Mỹ người ta thay đổi đảng như thay áo. Sáng Cộng Hòa, chiều Dân Chủ là “chuyện thường ngày ở huyện”.

Đả Cầu: Thế sao không lập đảng thứ ba, thứ tư...như ở các nước bên châu Âu?

Tam Dương: Nó có từ khuya rồi, như Tea Party, Libertarian Party, Green Party, Constitution Party ... và vài chục đảng nhỏ khác kể cả đảng Cộng Sản, nhưng những đảng này yếu thế nên không làm nên cơm cháo gì được.

Ba Đề: Tao thấy ở Mỹ bầu cử vui thật, cứ như xem đấu vật ấy thôi. Còn ở nước ta ngày bầu cử là ngày toàn dân đóng kịch. Cả ứng cử viên lẫn cử tri đều biết rõ là mình đang đóng kịch bầu cử nhưng ai cũng phải cố rặn ra một nụ cười “cầu an”.

Tam Dương: Bầu cử ở Mỹ vui thì vui thật nhưng cũng mệt lắm.

Đả Cầu: Bầu cử thì làm đếch gì mà mệt.

Tam Dương: Một vì năm người mười ý. Chồng thích ông Mít Rom nhưng vợ lại mê ông Hắc Đế nên giận hờn nhau, đồng sàng dị mộng cho đến hết ngày bầu cử. Rồi bố mẹ thích Cộng Hòa nhưng lũ con lại thích Dân Chủ nên thành ra hòa nhi bất đồng. Tới ngày bỏ phiếu cả nhà xúm nhau theo dõi cuộc bầu cử trên tivi nhưng mỗi người mỗi cảnh, khi phe ta lên điểm thì phe “địch” chép miệng thờ dài và ngược lại. Đến gần mười một giờ đêm khi thắng bại đã gần như phân minh thì phe Mít Rom rời bỏ chiến trường đi ngủ sớm để khỏi nghe tiếng reo hò thắng trận của phe địch. Bạn bè mất lòng nhau cũng vì kẻ ưa Dân Chủ người kết với Cộng Hòa. Người “nghĩ sao nói vậy” thì tri hô lên nào Obama có nhân thân bất minh, hấn theo đạo Hồi, học dốt, chủ trương phân chia tài sản và sẽ đưa nước Mỹ vào con đường XHCN. Còn người chống ông Mít Rom thì lên án ông Mít trốn sâu lậu thuế, bỏ rơi giai cấp nghèo cho chết luôn. Những người khôn ngoan thì thủ khẩu như bình đóng vai cử tri “chưa dứt khóat” (undecided voter). Sau ngày bầu cử bầu không khí bỗng nhiên gió lặng sóng tan nhưng tại các hăng xưởng lại là bi hài kịch câm. Nhiều chủ nhân mặt như đưa đám, trong khi nhân viên bấm bụng cười thầm đúng là cảnh người ngoài cười nụ, người trong khóc thầm.

Ba Đê: Đã thật. Thế chú mày bầu cho ai?

Tam Dương: Nhà cháu là Tây Ba-Lô lê la ở nước ngoài miết không có thì giờ xin thẻ cử tri nên không đi bầu được.

Đã Cầu: Nhưng nếu được đi bầu thì cậu bầu cho ai?

Tam Dương: Tớ thuộc thành phần nghèo nên phải bầu cho anh nào cảm thông cảnh nghèo.

Ba Đê: Bây giờ mình bàn về đám lãnh tụ mới ở bên Tàu đi. Theo các chú mày thì thằng Tập Cận Bình lên có tiếp tục bắt nạt ta không?

Tam Dương: Thằng vua Tàu nào chả ôm mộng bá quyền. Triều đại Hán nào cũng thế thôi. Bởi vậy mà anh Ba Ếch (X) mới vội vã đi sứ ôm chân họ Tập thật sớm để hót on mưa móc trước hai anh Tư Sảng và anh Năm Lú. Sau khi được thiên triều hứa bao bọc, đũa nào chống Tàu là Ba Ếch bỏ bóp liền. Con bé Phương Uyên chỉ tẩy chay hàng Tàu mà ảnh sai lũ côn quan đi bắt cóc rồi vu cho nó tội phản cách mạng để bỏ tù thì khốn nạn thật. Mẹ kiếp, chống xâm lược là phản cách mạng thì cái cách mạng của các anh Ba, anh Tư, anh Năm, anh Sáu giống như cái “tự do cái con C...” của anh trung tá công an Vũ Văn Hiến thôi.

Ba “tên phản cách mạng” đang sôi nổi nát bàn thì một tên cô hồn, dáng điệu giống như công an giả dạng xã hội đen, bước vào. Thế là tắt đài.

Xin hẹn tái ngộ